

Beslut

Meddelat i Lund den 12 juni 2013

PART

Thomas Ekelund, Kyrkogatan 5 B, 239 39 Skanör

OMBUD

Rolf Andersson, Västergatan 3A, 231 64 Trelleborg

SAKEN

Ifrågasatt agerande som präst

BAKGRUND

Thomas Ekelund är präst i Svenska kyrkan. Han prästvigdes 1973 och är anställd i Skanör-Falsterbo församling i Lunds stift. Thomas Ekelund har sedan den 19 december 2010 tjänstgjort som kyrkoherde i församlingen. Kyrkorådets beslut om att utse Thomas Ekelund till ny kyrkoherde i församlingen fastställdes slutligt genom beslut av Svenska kyrkans överklagandenämnd den 13 juni 2012 (ÖN 17/12).

Situationen i Skanör-Falsterbo församling har under en längre tid varit problematisk. Under mandatperioden som inleddes 2010 har domkapitlet behandlat ett stort antal ärenden som på ett eller annat sätt rört församlingen. Inom ramen för dessa ärenden har bl.a. framkommit att det på förtroendemannasidan råder en djup splittring mellan de två nomineringsgrupperna Kyrkans väl och Kyrklig allians. Arbetsmiljöverket har sedan december 2010 riktat inte mindre än tre stycken förelägganden mot församlingen enligt arbetsmiljölagen, de två senaste vid risk för vite. Detta med hänvisning till den infekterade situationen, som på ett negativt sätt bedömts påverka det psykosociala arbetsklimatet. Ett flertal medarbetare, såväl anställda som ideella, har lämnat sina uppdrag och andelen aktiva utträden ur Svenska kyrkan 2010 och 2011 har – sett i förhållande till antalet medlemmar i församlingen – varit högre i Skanör-Falsterbo än i övriga församlingar i Skytts kontrakt.

Thomas Ekelunds lämplighet som präst har sedan tidigare varit föremål för prövning i domkapitlet. Genom beslut den 16 juni 2010 (DkB 17/10) tilldelade domkapitlet Thomas Ekelund en skriftlig erinran. Detta med motivering att det funnits styrkt att han vid fyra tillfällen gjort personliga och nedsättande utfall mot människor som han föreföll ha upplevt som sina antagonister och att han genom sitt agerande fick anses ha brutit mot avlagda vigningslöften.

Genom beslut den 13 juni 2012 (DkB 9/12) tilldelade domkapitlet Thomas Ekelund en treårig prövotid för fortsatt behörighet utöva kyrkans vigningstjänst. Detta sedan domkapitlet funnit att Ekelund brutit mot den enskilda bestämmelsen i 26 kap. 3 § kyrkoordningen samt mot den grundläggande episkopala struktur som gäller inom Svenska kyrkan. Domkapitlet fann även att Thomas Ekelund brutit mot det löfte han givit vid sin vigning till präst om att "troget efterleva kyrkans lag och ordning" samt att bevisa sina "förmän skyldig lydnad och villigt efterkomma" vad honom "varder ålagt". Domkapitlets beslut om prövotid fastställdes av Svenska kyrkans överklagandenämnd genom beslut den 21 september 2012 (ÖN beslut 27/2012).

Under sommaren och tidiga hösten 2012 inkom ett antal skrivelser till domkapitlet. Genom två inledande skrivelser från dels en kyrkokör, dels en enskild kyrkotillhörig, framfördes kritik mot kyrkoherde Thomas Ekelund. Vidare ingavs kopia av ett längre e-postmeddelande samt kopia av protokoll från sammanträde med församlingens kyrkofullmäktige den 4 juli 2012. Handlingarna uppgavs vara helt respektive delvis upprättade av Thomas Ekelund och lämpligheten av handlingarnas innehåll ifrågasattes. Thomas Ekelund, kyrkofullmäktiges ordförande samt ett antal enskilda kyrkotillhöriga inkom därefter med skrivelser där kritiken bemöttes/tillbakavisades.

Domkapitlet gav mot bakgrund av ovanstående ersättaren för domarledamoten i domkapitlet, Thed Adelswärd, och stiftsjuristen Anders Eriksson i uppdrag att närmare utreda de händelser och ageranden som omnämns i inkomna skrivelser. Detta i syfte klarlägga om det fanns anledning ifrågasätta Thomas Ekelunds ageranden i egenskap av präst.

UTREDNING M.M.

Under oktober månad 2012 inbjöds flera av de personer som ingett skrivelser till domkapitlet, alternativt omnämns i sådana skrivelser, till samtal med chefsrådmannen Thed Adelswärd och stiftsjuristen Anders Eriksson. Utredarnas ambition var att försöka träffa personer från båda sidor av vad som med visst fog bedömdes utgöra en sedan längre tid pågående konflikt i församlingen.

Enskilda samtal fördes i november månad 2012 med sex stycken personer med bedömt egna erfarenheter av de händelser som omnämns i inkomna handlingar. Skriftliga minnesanteckningar upprättades över de avhållna samtalen. Det ingavs sedermera även kompletterande handlingar, bl.a. i form av ljudfiler.

Vid en del av samtalen ovan framfördes ytterligare kritik mot Thomas Ekelund, som bl.a. tog sikte på hur medarbetarna i arbetslaget påverkades av Ekelunds påstådda ageranden och sätt att vara. Utredande stiftsjurist hade av denna anledning telefonsamtal med två tidigare anställda i församlingen under början av februari månad 2013. Det hölls även kompletterande samtal, via telefon, med en tidigare hörd anställd. Skriftliga minnesanteckningar upprättades över vad som framkommit vid telefonsamtalen.

Sedan utredarna Thed Adelswärd och Anders Eriksson gjort bedömningen att det sammantaget framkommit uppgifter som gav anledning att i vart fall ifrågasätta Thomas Ekelunds lämplighet som präst, upprättades en sammanställning över vad som lades Ekelund till last i ärendet. Sammanställningen – rubricerad ”Utkast till gärningsbeskrivning i domkapitlets ärende med dnr 383-804/12 (Thomas Ekelund)” – innefattande följande tre övergripande gärningspåståenden:

- A. *Sedan Thomas Ekelunds utnämning till kyrkoherde i församlingen slutligt fastställdes genom Svenska kyrkans överklagandenämnds beslut 2012-06-13 har Thomas Ekelund uppsåtligt bidragit till att förvärra förhållandena i församlingen. Hans agerande har fördjupat splittringen inom församlingen istället för att motverka denna.*
- B. *Thomas Ekelund har agerat så att församlingens medarbetare ofrivilligt kommit att dras in i och påverkas av konflikten mellan församlingens förtroendevalda. Deras arbetsförhållanden har genom hans agerande i flera fall blivit sådana att de sett sig tvingade att lämna församlingen, vilket allvarligt skadat denna.*
- C. *Thomas Ekelund har ett sätt att bemöta sina medmänniskor, en jargong och ett språkbruk som står i strid med vad som kan krävas av en präst inom Svenska kyrkan.*

Det görs mot bakgrund av ovanstående gällande att Thomas Ekelund har brutit mot de löften han gett vid sin vining till präst, såväl vad avser hans löfte att ”bevisa församlingen trogen och beredvillig tjänst” som att ”så ställa sitt leverne, att det varder till föredöme för var man och ingen till anstöt” samt att han i avsevärd mån skadat det anseende en präst bör ha.

Sammanställningen översändes, jämte bilagor i form av minnesanteckningar från förda samtal och övriga ingivna handlingar, till Thomas Ekelund för yttrande i februari månad 2013.

HANDLÄGGNINGEN INFÖR DOMKAPITLET

Thomas Ekelund inkom den 21 februari 2013 med yttrande där han dels framförde invändning om jäv mot hela och var och en av domkapitlets ledamöter, dels anhöll om anstånd yttra sig över utredningen till den 30 april 2013. Framförd invändning om att samtliga ledamöter och ersättare i domkapitlet till följd av jäv skulle vara förhindrade att delta i handläggningen av ärendet ogillades (DkB 6/13). Framförd begäran om anstånd med att yttra sig över utredningen beviljades, varvid Thomas Ekelund dock meddelades att domkapitlet – såvida inga hinder konstaterats föreligga – avsåg att uppta ärendet till slutlig prövning i sak vid sitt sammanträde den 5 juni 2013.

Thomas Ekelund inkom den 1 maj 2013 med yttrande i ärendet där han bl.a. framställde begäran om att samtliga i ärendet åberopade och av utredarna hörda personer skulle inkallas till förhör vid sammanträde inför domkapitlet och att

Ekelund gavs tillfälle att höra dessa personer. I yttrandet riktades även kritik mot domkapitlets övergripande handläggning av ärendet samt mot innehållet i den upprättade sammanställningen över vad som lades Ekelund till last.

Vid domkapitlets sammanträde den 2 maj 2013 uppdrogs på delegation åt domprosten Håkan E Wilhelmsson och domarledamoten Jörn Jacobsson att fatta nödvändigt handlägningsbeslut med anledning av Thomas Ekelunds begäran om kompletterande muntliga förhör. Framförd begäran ogillades genom särskilt uppsatt handlägningsbeslut (DkB 9/13). Beslutet översändes till Thomas Ekelund, varvid samtidigt åter meddelades att domkapitlet avsåg att uppta ärendet till prövning vid sitt sammanträde den 5 juni 2013. Ekelund inbjöds att närvara vid sammanträdet samt gavs besked att tidigare översänd sammanställning/gärningsbeskrivning skulle komma att utgöra underlag för domkapitlets prövning; domkapitlets ledamöter fick då ta ställning till framförda invändningar rörande utredningens kvalitet och den övergripande handläggningen av ärendet.

Thomas Ekelund har tillsammans med ombudet jur.kand. Rolf Andersson infunnit sig personligen vid domkapitlets sammanträde den 5 juni 2013. Thomas Ekelund har då ingett och föredragit innehållet i en egenupprättad skrivelse där han uttalar sig över de anklagelser som framställts mot honom, se bilaga 1.

Domkapitlet har vid sammanträdet den 5 juni 2013 – sedan det konstaterats att Thomas Ekelund framfört en rad invändningar mot den i ärendet framtagna utredningen – inledningsvis haft att pröva frågan om ärendet kan anses tillräckligt utrett för en prövning i sak. Domkapitlet har därvid gjort bedömningen att den framtagna utredningen lever upp till rådande inomkyrkliga krav. Enligt domkapitlets mening ger sammanställningen ”Utkast till gärningsbeskrivning...” en tillräckligt detaljerad redogörelse avseende såväl innebörden av som grunden för de anklagelser som riktas mot Thomas Ekelund. Innebörden av anklagelserna framgår av gärningspåståendena A-C med tillhörande bevisuppgifter. Grunden för anklagelserna är att de påstådda gärningarna – såvida de befinns styrkta – innebär brott mot de löften Ekelund avgav då han vigdes till präst alternativt att han genom dessa gärningar allvarligt skadat det anseende en präst bör ha. Sammanställningen har tillställts Thomas Ekelund i februari månad 2013, varvid han ombetts att yttra sig över innehållet i densamma. Som angetts ovan har Thomas Ekelund även beretts möjlighet att yttra sig muntligen över anklagelserna mot honom vid domkapitlets sammanträde den 5 juni 2013. Thomas Ekelund får sammantaget anses ha fått tillräcklig tid och möjlighet att förbereda och utföra sitt försvar.

Domkapitlet har mot bakgrund av ovanstående funnit att det saknas hinder mot att ärendet vid sammanträdet den 5 juni 2013 upptas till prövning i sak och på befintlig utredning.

DOMKAPITLET'S SKÄL

Genom den i ärendet framtagna utredningen har framkommit uppgifter som gett anledning att ifrågasätta Thomas Ekelunds lämplighet som präst. Domkapitlet har nu att ta ställning till om det finns förutsättningar och skäl för obehörighetsförklaring enligt 31 kap. 12 § kyrkoordningen.

Enligt 31 kap. 12 § kyrkoordningen, får domkapitlet förklara en präst obehörig att utöva kyrkans vigningstjänst, besluta om provotid för fortsatt behörighet eller tilldela prästen skriftlig erinran, bl.a. om denne

1. har brutit de löften som han eller hon har givit vid vigningen,
4. genom brottslig gärning, på grund av sitt levnadssätt eller på annat sätt i avsevärd mån har skadat det anseende en präst bör ha.

Thomas Ekelund är prästvigd 1973 och har således enligt 1942 års kyrkohandbok bland annat lovat att ”bevisa församlingen trogen och beredvillig tjänst” samt att ”så ställa sitt leverne, att det blir till föredöme för var man och ingen till anstöt.” I de enligt 1987 års kyrkohandbok numera föreskrivna vigningslöftena motsvaras det närmast av att prästen lovar att följa vår kyrkas ordning och förverkliga sin kallelse med Kristus som förebild samt leva så bland människor att han eller hon blir vittne om Guds kärlek och om försoningens hemlighet. Även om prästlöftena således fått en annan lydelse är innebörden fortfarande densamma.

Ur ett rättsligt perspektiv är vigningslöftena förhållandevis allmänt formulerade. Vilka omständigheter som kan anses utgöra brott mot vigningslöftena måste bedömas från fall till fall. På kyrkans ämbetsbärare finns såväl krav som befogade förväntningar, vilka delvis kommer till uttryck i de avlagda vigningslöftena.

I biskopsbrevet ”Biskop, präst och diakon i Svenska kyrkan – ett biskopsbrev om kyrkans ämbete” har Biskopsmötet sökt förtydliga och illustrera kraven och de befogade förväntningarna i förhållande till de avlagda vigningslöftena. Under rubriken ”Lojalitet och solidaritet” skriver Biskopsmötet bl.a. följande.

”Av ämbetsbärarna krävs en lojalitet mot Svenska kyrkan och hennes ordningar som ytterst är en lojalitet mot kyrkans Herre. Solidariteten förväntas i förhållande till stift och församlingar och medarbetare av olika kategorier... ..Kravet på lojalitet och solidaritet är grundat i en naturlig förväntan på kyrkans tjänare att deras tolkning av uppdraget i kyrkan skall präglas av en ödmjuk och tjänstvillig anda...

...för prästen, särskilt den som har en arbetsledande ställning, är lojaliteten mot kyrkan och solidariteten med medarbetarna en viktig förutsättning för frid, samverkan och god ordning i församlingen. Detta följer av prästens vigningslöfte att följa vår kyrkas ordning och förverkliga sin kallelse med Kristus som förebild. Det har en rad praktiska konsekvenser för dem som nöts mot varandra i det dagliga arbetet och där konfliktanledningarna kan bli många. I församlingen har prästen det krävande ansvaret att med ödmjukhet tolka solidaritetskravet så att splittring och gruppbildningar undviks och kärlek och sammanhållning befordras. Om motsättningar hotar har kyrkan rätt att av sina präster vänta öppenhet och villighet till samtal, samförstånd och förlikning i medvetande om att de är församlingens

tjänare och inte dess herrar. Att i en ödmjuk och positiv anda ge och ta emot saklig kritik är ett uttryck för en rätt solidaritet, som kan gagna församlingens enhet och sammanhållning.”

Det har i ärendet tillförts en stor mängd uppgifter om situationen i Skanör-Falsterbo församling rent allmänt och om Thomas Ekelunds påstådda ageranden i olika sammanhang i synnerhet. Ramarna för domkapitlets prövning anges dock av innehållet i den ovan omnämnda sammanställningen rubricerad ”Utkast till gärningsbeskrivning i domkapitlets ärende med dnr 383-804/12 (Thomas Ekelund)” jämte bilagor som innehåller tre påståenden om olämpligt beteende från Thomas Ekelunds sida (A - C) med tillhörande bevisuppgifter.

Domkapitlet har först att ta ställning till huruvida något eller flera av dessa gärningspåståenden kan anses styrkt(a).

Domkapitlet gör följande bedömning

Gärningspåstående A:

Sedan Thomas Ekelunds utnämning till kyrkoherde i församlingen slutligt fastställdes genom Svenska kyrkans överklagandenämnds beslut 2012-06-13 har Thomas Ekelund uppsåtligt bidragit till att förvärra förhållandena i församlingen. Hans agerande har fördjupat splittringen inom församlingen istället för att motverka denna.

Thomas Ekelund förefaller själv ställa sig helt oförstående till den kritik som riktats mot honom i sammanhanget.

Gärningspåståendet grundas på innehållet i två skriftliga handlingar, ett e-postmeddelande 2012-07-11 samt kyrkoherdens särskilda yttrande om totalt fem A 4 sidor i protokoll från kyrkofullmäktige 2012-07-04. Båda handlingarna har alltså upprättats kort efter det att domkapitlet meddelade beslut om provotid för Thomas Ekelund och det att Svenska kyrkans överklagandenämnd slutligt fastställde Thomas Ekelunds utnämning till kyrkoherde. Båda handlingarna har fått stor spridning inom församlingen; såvitt kunnat bedömas med Thomas Ekelunds goda minne. Anslaget och tonen i de båda skrivningarna är likartat och kan betecknas som konfrontativt och raljerande. Namngivna enskilda förtroendevalda tillhörande nomineringsgruppen Kyrklig Allians beskylls för att bryta ingångna löften, vara illojala, okunniga, illa pålästa, arroganta och – indirekt – lögnare. Thomas Ekelund kritiserar i sitt särskilda yttrande i samma tonläge även enskilda förtroendevalda för att de i kyrkorådet valt att reservera sig mot olika beslut, vilket ju är deras demokratiska rättighet.

Domkapitlet finner att Thomas Ekelund, genom ovanstående, ytterligare har förvärrat den olyckliga splittringen inom församlingen. Det faktum att Thomas Ekelund använt sig av omfattande utrymme i ett protokoll från sammanträde med kyrkofullmäktige som forum för ifrågavarande argumentation är en i sammanhanget försvårande faktor. Motivet bakom kyrkoledningens bestämmelse

om att kyrkoherden har rätt att få sin mening antecknad i kyrkofullmäktiges protokoll (3 kap. 23 § KO) är att den s.k. dubbla ansvarslinjen också bör komma till uttryck i fullmäktige. Innehållet i Thomas Ekelunds yttrande har enligt domkapitlet dock ringa koppling till den del av ansvarslinjen som avser kyrkoherden i egenskap av högste företrädare för det prästerliga ämbetet på lokal nivå.

Inom ramen för utredningen har framförts den åsikten att Thomas Ekelund under lång tid utsatts för medvetna provokationer av motståndare till honom och att tonläget inom församlingen varit stridbart från flera håll. Domkapitlet har inte skäl att betvivla dessa uppgifter. Detta gör dock inte Thomas Ekelunds agerande som präst och kyrkoherde försvarligt. På sätt konstaterats av biskopsmötet har kyrkan i händelse av motsättningar rätt att förvänta sig öppenhet och villighet till samtal, samförstånd och förlikning av sina präster, i medvetande om att de är församlingens tjänare och inte dess herrar. Detta gäller särskilt präster i ledande befattning. Thomas Ekelund har inte uppfyllt dessa förväntningar då han författat och spritt de båda i ärendet aktuella skrivelserna. Hans agerande har varit i strid med avlagda vigningslöften och olämpligt för en präst i Svenska kyrkan.

Gärningspåstående B:

Thomas Ekelund har agerat så att församlingens medarbetare ofrivilligt kommit att dras in i och påverkas av konflikten mellan församlingens förtroendevalda. Deras arbetsförhållanden har genom hans agerande i flera fall blivit sådana att de sett sig tvingade att lämna församlingen, vilket allvarligt skadat denna.

Bland församlingens förtroendevalda föreligger en konflikt mellan majoritets- och minoritetsgruppen. Det är ostridigt att Thomas Ekelund har en central roll i majoritetsgruppen, dvs. nomineringsgruppen Kyrkans Väl. Konflikten synes ha sin grund i det faktum att Thomas Ekelund inte utsågs till ny kyrkoherde redan då tjänsten utlystes 2008.

Thomas Ekelund anklagas för att ha dragit in den nämnda konflikten i arbetslaget. Det har främst skett genom att han vid upprepade tillfällen har uttalat sig i nedsättande ordalag om enskilda förtroendevalda som tillhör nomineringsgruppen Kyrklig Allians, men även om andra upplevda motståndare bland annat vid personalsamlingar och andra personalsammankomster. Församlingens anställda har – under åberopande av lojalitetskrav – förväntats att hålla med Thomas Ekelund. Om man som anställd opponerat sig har man riskerat att bli aggressivt bemött av Ekelund, såväl i stunden som fortsättningsvis. Det nu sagda stöds av vad flera personer som arbetat i församlingen berättat då de intervjuats av utredarna.

Diakonen Karin Bergendorff och kyrkomusikern Urban Rosengren har beskrivit händelser från 2012 som stöder att Thomas Ekelund agerat på sätt som beskrivits ovan. De har även på ett likartat sätt berättat hur Thomas Ekelunds agerande påverkat stämningen i arbetslaget och hos enskilda anställda negativt. Karin Bergendorff har i detta sammanhang även berättat om sådana händelser i tiden efter det att Thomas Ekelund meddelades provotid och efter det att hans

utnämning till kyrkoherde slutligt fastställdes.

Tidigare kyrkomusikern Josefin Åkerberg och prästen Ingemar Wändel har också beskrivit ett osunt klimat på arbetsplatsen och hur de upplevt otillbörliga påtryckningar från Ekelunds sida mot andra anställda. Deras uppgifter rör visserligen händelser längre tillbaka i tiden men också dessa, liksom de i ärendet ingivna bandinspelningarna, är enligt domkapitlets uppfattning av betydelse som stödbevisning i sammanhanget.

Thomas Ekelund har gjort gällande att gärningspåståendet saknar all grund; utredarna har enbart talat med anställda som av olika anledningar lämnat församlingen och vars trovärdighet ifrågasätts. Anledningen till att vissa anställda lämnat församlingen har varit att arbetsgivaren börjat ställa rimliga krav på arbetsinsatser, snarare än att de dragits in i påstådda konflikter. Ingivna bandinspelningar kan enligt hans uppfattning ha fabricerats, men de visar i allt fall enbart på hur hans agerande styrts av församlingens och de anställdas bästa.

Enligt de för utredningen ansvariga har de fyra tidigare anställda som hörts i ärendet alla framstått som trovärdiga. Som framgår av upprättade minnesanteckningar har de oberoende av varandra lämnat en rad förhållandevis detaljerade beskrivningar av omständigheter, som vid en samlad bedömning stöder gärningspåståendet. Berörda anställda har alla tagit det drastiska beslutet att lämna sina – i flera fall mångåriga – tjänster i församlingen. Deras förklaringar till varför de gjort det framstår i sammanhanget som mera trovärdiga än Thomas Ekelunds påstående att besluten motiverats av nya och rimliga krav på arbetsinsatser.

Domkapitlet finner sammantaget att det genom utredningen är styrkt att Thomas Ekelund agerat på sätt anges i gärningspåstående B. Sådant agerande är enligt domkapitlet inte förenligt med av honom lämnade vigningslöften såsom de uttolkats av biskopsmötet. Även på denna punkt har Thomas Ekelund visat prov på olämpligt agerande i sin egenskap av präst.

Gärningspåstående C:

Thomas Ekelund har ett sätt att bemöta sina medmänniskor, en jargong och ett språkbruk som står i strid med vad som kan krävas av en präst inom Svenska kyrkan.

Domkapitlet konstaterar att flera personer som hörts i ärendet, oberoende av varandra har riktat kritik mot Thomas Ekelunds sätt att uttrycka sig och bemöta sina medmänniskor. Samtliga före detta anställda återkommer till detta, liksom även Kjell-Åke Lindberg i egenskap av förtroendevald. Genomgående omnämns att beteendet accelererat i omfattning sedan Thomas Ekelund blev ”förbigången” vid valet av ny kyrkoherde 2008. Ekelund har därefter, enligt de hörda, börjat att på ett närmast systematiskt vis kränka och frysa ut sådana medlemmar av församlingen som enligt hans uppfattning inte stödde hans kandidatur. Kränkningarna har bestått i verbala påhopp i högt tonläge.

Församlingsmedlemmen Guje Fahlström-Dahlbergs kritik inriktas mera på Thomas Ekelunds allmänna bemötande av henne i anslutning till fullmäktigesammanträdet den 4 juli 2012.

Thomas Ekelund har tillbakavisat kritiken och bl.a. anfört att hans språkbruk inte skiljer sig från andra människors.

Någon fastställd norm för tillåtet respektive otillåtet språkbruk av ämbetsbärare i Svenska kyrkan finns inte, utan frågan får prövas från fall till fall i händelse den aktualiseras. Klart är att det ställs särskilda krav och befogade förväntningar på kyrkans ämbetsbärare, vilket bl.a. kommer till uttryck i den vigningsordning, som den enskilde prästen går in under genom sina vigningslöften.

Frågan om olämpligt språkbruk och bemötande var delvis uppe till bedömning redan i domkapitlets ärende med dnr 381-1/10; Thomas Ekelund befanns den gången ha gjort sig skyldig till fyra enskilda fall av personliga och nedsättande utfall mot människor som han föreföll ha upplevt som antagonister och ansågs därigenom ha brutit mot de prästlöften han avlagt.

De anklagelser som riktats mot Thomas Ekelund i förevarande fall är av mera allmänt hållet slag; återkommande teman bland de som hörts är dock att Thomas Ekelund regelbundet svär, talar nedsättande om icke närvarande personer, fäller raljerande och hånfulla kommentarer om andra människors utseende och sätt att vara samt ofta hemfaller åt att tala i termer som "dom djävlar", "fiender" och "vi och dom" m.m. Detta ska alltså ha tagit sin början redan 2008 och ha pågått ännu under vintern 2012/2013. De personer som hörts i ärendet och framställt kritiken har gett ett trovärdigt intryck. Även bland dem som förklarat sig positivt inställda till Thomas Ekelund har anförts att han "har den ton han har". Här har dock även framförts att man upplever det som att motståndare till Ekelund medvetet söker provocera fram utbrott från honom.

Det finns inte skäl betvivla att många församlingstillhöriga inte har några synpunkter på Thomas Ekelunds beteende mot sina medmänniskor eller hans jargong. Flera personer som hörts i utredningen beskriver Thomas Ekelund som en god förrättningspräst och själavårdare. Vid en samlad bedömning finner domkapitlet det dock visat att Thomas Ekelund har ett sätt att bemöta upplevda motståndare på och en jargong gentemot dessa, som står i strid med vad som kan krävas av en präst i Svenska kyrkan och att dessa upplevda motståndare utgör ett stort antal medlemmar av församlingen. Enligt domkapitlets uppfattning är det oförenligt med uppdraget som högste företrädare för det prästerliga ämbetet i församlingen, att göra en sådan åtskillnad på församlingsmedlemmar och att ha ett sådant förhållningssätt som Thomas Ekelund visat prov på till dem som han betraktat som sina motståndare. Genom att göra detta har Thomas Ekelund brutit mot de löften han avgav då han vigdes till präst och visat prov på olämpligt agerande som präst.

Påföljdsfrågan:

Enligt domkapitlets beslut den 13 juni 2012 (DkB 9/12) står Thomas Ekelund under treårig s.k. prøvotid. Flera av de omständigheter som legat till grund för domkapitlets olämplighetsbedömning i förevarande fall har inträffat under det att Thomas Ekelund stått under prøvotid. Eftersom domkapitlet således funnit att Thomas Ekelund under sin prøvotid på nytt visat sig olämplig för sitt uppdrag ska han enligt 31 kap. 12 § andra stycket kyrkoordningen förklaras obehörig att utöva kyrkans vigningstjänst.

DOMKAPITLET'S BESLUT

Domkapitlet förklarar Thomas Ekelund obehörig att utöva kyrkans vigningstjänst.

Beslutet om obehörigförklaring gäller med omedelbar verkan från det att beslutet meddelas. Det gäller alltså även om beslutet överklagas.

I den slutliga handläggningen av detta ärende har förutom undertecknad biskop deltagit kontraktsprosten Gudrun Erlanson, diakonen Maria Leijman, lagmannen Jörn Jacobsson, företagaren Lisbeth Göransson, jur kand Peter Hemminger och arbetsledaren Erik Thörn.

Vid ärendets avgörande var också chefsrådmannen Thed Adelswärd samt advokaten Lars Johnsson närvarande. Ärendet har föredragits av stiftsjuristen Anders Eriksson.

+
Antje Jackelén

Anders Eriksson

Hur man överklagar; se blankett DK 2 (bilaga 2).

Notera dock den särskilda bestämmelsen om klagorätt i 31 kap. 18 § kyrkoordningen (tillkommer endast den präst som berörs av beslutet).

2013-06-04 Domkapitlet m fl

På eget initiativ har representanter för Domkapitlet startat en utredning mot mig o kallar den gärningsmannabeskrivning. Jag frågar mig om vi befinner oss i en sekulär förhandling eller någon annanstans.

I handläggningen av mitt ärende har man själv, utan att på något sätt underrätta oss, om att en ny genomgång av gamla ärenden plötsligt blivit s.k. nyaktuella o då tydligen med ett syfte att ytterligare misskreditera mig och mitt arbete och lägga gamla påståenden till eventuellt nya kallat utvalda ur den tidigare politiska/anställdaklanen, som inte accepterat de politiska besluten att utse mig till kh.

Jag ser också att man reagerat på vårt jävskrav då o då och för säkerhets skull satt domprosten som ordförande för ge sken av opartiskhet. Men jag o mitt ombud hävdar alltjämt att hela sittande o tidigare medverkande ledamöter och/eller ersättare är jäviga långt utöver vad som överhuvudtaget är möjligt. Vidare har man också för skens skull använt olika lagfarna domare alternativt för att där också visa att Domkapitlet skulle kunna hävda objektivitet.

Jag hävdar att så inte är fallet. En domare har avgivit en domared, som gäller i utövandet av yrket. I LOA anställning binder sig domaren att utföra en uppgift utan att påverkas av annat. I den kanoniska rätten har man sagt att de domare som sitter med i kyrkliga angelägenheter har bundit sig till den ordnings grund, som kyrkan och hennes författningar förutsätter. Två stolar?

I skrivning Dnr 383-804/12 DkB 13 Jörn Jacobsson (domare) och Håkan Wilhelmsson domprosten, får vi veta att de beskrivna ärendena uppfyller hanteringen som råder vid "handläggningskrav i obehörighetsärenden" (men man har ändå på eget initiativ kallat till förhör alternativt samtal/intervju i Höllvikens Församlingshem) – man har inte myndighet att vare sig kalla parter, vittnen eller sakkunniga, säger man – och skulle någon infinna sig, så kan domkapitlet inte kräva sanningsplikt". – slut på citatet. Det är mycket bekvämt för kapitlet – den ventil som man tydligen vill ha för att diskretionärt få besluta på känslomässiga grunder har man därigenom skapat. Vidare så skriver man att Europakonventionen (6§) om de mänskliga rättigheterna inte är tillämpliga på inomkyrkliga förhållandena, utan enbart är användbara i tillämpliga delar och att muntliga förhandlingar mellan parter i domkapitlet avslagits av Sv k Överklagandenämnd i beslut 6/2008.

Med tanke på domareden och handläggning av ärenden som objektivt måste ske i den sekulära världen, är det märkligt att O Petris domared: audiatur et altera pars = "hörandet (obs hörandet) av båda parter" inte är grundläggande för alla beslutande myndigheter och då även i kyrkan. Adelsvärd o Ericsson (d.v.s. hela kapitlet) hävdar fri bevisprövning, som alltså inte föreligger här eftersom de nämnda själva skriver motsatsen. Vidare fick jag som juridikstudent nästan på första seminariet inpräntat att nemo iudex in re sua, alltid gäller = man dömer inte i egen sak men då undantas kyrkan uppenbarligen. Här bryr ni er inte om jäv.

Jävssituationen under dessa 3 år, då politikerna, anställda och några fackliga representanter och domkapitlet varit ute efter mitt huvud, därför att man kanske lyssnar mera på moderata oppositionens högljudda ylanden och uppenbara fabricerade påståenden för att man inte fick som man ville, i stället för att tänka objektivt och börja förstå att jag utför mitt arbete enligt den delegation jag har.

De anställda bör schemaläggas (Urban Rosengren säger upp sig själv = därför att schema inte passar honom (då kan han inte extraknäcka) och han tycker jag är ett djävla svin, som han säger i kyrkan i Skanör; Josefin Åkerberg avviker från sittande personalmöte och arbetsplats och återkommer aldrig – därför att det är en "djävla arbetsplats" och det kan man ju förstå, för den nya Kyrkorådsledningen fordrar närvaro på arbetsplatsen och inte undantar bisysslor under arbetstid vid schemaläggning (= att sko hästar i det här fallet). Wändel flyttar till Trelleborg för han fick inte som han ville (läs hans mail till Kain Bergendorff, som jag delat ut) – trots att Anders Rydberg och jag först gav honom provanställning och sedan en komministratur. Ekonomen Margareta Andersson får ett nytt jobb hos Centervall i Trelleborg, där hon heller inte klarar av sitt jobb. Bergendorff min gamla skolkamrat, säger rent ut att hon inte vill ha mig som chef och vikarierar nu i Malmö.

Facket drar igång en utredning och får med sig Arbetsmiljöverket och underblåst av Heidi Lindgren, Per Stenmark och övriga i Alliansen saboterar man allt, ja just allt arbete, trots att vi har en skriftlig avsiktsförklaring att driva frågorna framåt och lägga det gamla bakom oss.

Jacobsson och Wilhelmsson avslår bekvämt vårt krav på hörande av andra parten och går på sin egen linje – att grunda detta kapitelsammanträde på vad Adelsvärd och Ericsson sammanställt och vilka "vittnen" man planeringsmässigt (för resultatets skull) hört/kallat. Det är att kränka mina mänskliga rättigheter på grovsta sätt.

Vilken jurist som helst skulle ifrågasätta detta handland i en allmän domstol. I våra många domkapitel i landet har man sett på utslag att samstämmigheten dem emellan i avslutade och analoga ärenden kan växla mycket.

Det kan gälla prästers, diakoners och biskopars ageranden. Vi ser godtycke i ett kapitel och nedläggning i ett annat kapitel i analoga ärenden. Anklagelser i etisk/moraliska frågor ger olika utfall.

Jacobsson alt Wilhelmsson skriver vidare att sanningsplikt inte kan åläggas dem som blir hörda och då är vi tillbaka i den godtyckliga världen. Vad har vi bestämt oss för?

I skrivningen från Adelsvärd och Ericsson Dnr 383-804/12 "gärningsbeskrivning" står att ABM förelagt församlingen ett vite enligt 7 kap 7§ arbetsmiljölagen om en infekterad stämning på arbetsplatsen. Detta är ett pågående ärende och det är församlingens kyrkoråd som hanterar detta – som en kommentar kan sägas en infekterad situation inte är något nytt men det är bekvämt att utan historisk kunskap slänga ur sig en sådan mening. Den psykosociala situationen är gammal minst 15-20 år; vi har varit föremål

för utredning flera gånger – men när det nu drar ihop sig till krav om översyn av arbetsinstatser och schemaläggning och nya arbetsbeskrivningar började de mullra i leden och det var långt innan jag blev tf. kh. FeelGoods proffsiga back up har ingen utnyttjat utom Rosengren när han skulle schemaläggas.

Flera medarbetare lämnade sina uppdrag visar att man gjort ett medvetet val eftersom arbetsgivaren är arbetsgivare. De ideella goda medarbetarna lämnade sina uppdrag efter beslut från KR där inte tf. kh var närvarande. Och dessa har kränkt mig, min avlidna hustru, mina barn och gör så alltjämt. Inger Dufberg kallar mig och Lennart Palmér bocken i församlingen i SDS.

Domkapitlet har behandlat ett stort antal ärenden som rört församlingen – ja Alliansen är duktig på att skriva – kyrkokören som jag vid varje framträdande de senast 35 åren höjt till skyarna tillsammans med Urban Rosengren sedan han började, har burit sig mycket illa åt och en medlem (Gertie Hansson) har klistrat över mitt namn med vit tejp på Series Pastorum i Skanörs Kyrka (=finns på foto).

Gärningspåståendet att jag skulle ha förvärrat och uppsåtligen bidragit till att förvärpa förhållandena i församlingen saknar all grund, eftersom jag under de tre senaste åren utan avstickare har följt den avsiktsförklaring som båda parter skrivit under på och förhållit mig tyst gentemot varje eventuell motpart/medierna, som försökt provocera mig (jämför det av Urban Rosengren inspelade personalmöten där jag hela tiden i mina svar understryker att vårt mitt agerande görs utifrån församlingens och de anställdas bästa). Sedan är det märkligt att domkapitlet överhuvudtaget tar upp ett sådant fabricerad inspelning och förfarande i synnerhet, som jag inte tillfrågats om inspelningen, ej heller de andra i arbetslaget utan att det tydligen var en överenskommelse mellan Rosengren och Bergendorff – skamligt! Arbetslaget är mycket upprört – eftersom jag naturligtvis måste berätta detta. Återigen visar detta att kapitlet/utredarna fått direktiv som ska ligga till grund för ett redan överenskommet beslut?

De anställda har inte påverkats på sätt som gjort att de lämnat församlingen p.g.a. att de dragits in i konflikter som jag skapat. Det kanske förhåller sig precis tvärtom – ”vi gör som vi gjort de senaste 20 åren-syndromet” är över och arbetsgivare fordrar att respektives arbetsinsats fullföljs.

Mitt språkbruk skiljer sig inte från andra människors men det är ett utmärkt sätt för motståndarna att tala illa om mig mot bakgrund av vad deras mål språkbruk tycks vara.

Grunderna för gärningspåståendena:

Urban Rosengren startade själv rundskrivelserna (och inte jag någon gång) ang. sin uppsägning och sitt hot både till Kyrkorådet och till mig. Förra gången han var tjänstledig (Bryssel) i sex månader var också på sådana grunder att han inte fick som

han ville. Efter sex månader återkom han till Sk/Fbo eftersom han "minsann inte åkt till Bryssel för att koka kaffe och vara husmor"

Jag har gjort ett en skrivning enligt anteckningsrätten för kh enligt KO att i Kyrkofullmäktige få anteckna min mening. Det gällde de stora arvoden som bl a Kjellåke Lindberg sög ur församlingen och det är min rätt att varna församlingsborna för den girighet som är uppenbar. Han gjorde det jobbet som ekonomen Margareta Andersson skulle göra men uppenbarligen inte kan ännu, eftersom hon inte klarar av att fungera som ekonom längre, ej heller i Trelleborg.

Vidare faller denna kommentar anteckningsrätten utanför Plomans kompetens – (kh har rätten att kommentera och anteckna sin mening enligt KO) - det var från honom jag fick höra att så får man inte göra!! Och liknande har jag fått höra när jag var komminister och satt i Kyrkofullmäktige.

Det är förvånande att utredarna så precist har kallat just de som talar illa om mig och alla dem jag har varit med om att välkomna och just positivt tillstyrka ska börja jobba här – sanningshalten i deras utsagor vilar på det uppenbara att de inte är lojala mot sin arbetsgivare (KR) eller mot mig.

Henric Nilson som utan förvarning och o samråd med Centervall ville placera mig på Trelleborgs sjukhus (sjukhuspräst) därför att Henric Nilson ville utmanövrera mig undrar varför jag var besviken och arg och de förtroendevalda undrar varför jag uttryckte mig så som de lärt mig. Domkapitlet bör fästa den tilltro till politiska motståndare som de förtjänar. När maktens män och kvinnor förlorar makten då gäller inte längre "här är friheten större" Och vad gäller den tidigare nämnda ljudinspelningen så visar den att jag inte faller i gropar utan istället i bandupptagningen försvarar de anställda och värnar om församlingen om man nu ska fästa tilltro till denna olagliga inspelning (personalmöten faller under sub rosa)

Fahlström Dahlbergs (Rosengrens och Heidi Lindgrens handgånka allierade) påståenden om händelserna vid ett Kyrkofullmäktigesammanträde faller på sin orimlighet. Det var hon som överföll mig och greppade tag i mig. Allt var arrangerat för ett syfte för dagarna efter fanns anmälningen på domkapitlet.

Kjellåke Lindbergs förnekande om att han inte lovat mig kh-tjänsten håller inte med tanke på det intyg som Palmér har skrivit och som jag bilagt i kopia (originalet har ni redan fått). Det löftesbrott och hans jargong visar på att kommentarerna av utredarnas samtal honom, Bergendorff, Rosengren, Wändel och Åkerberg saknar den tyngd av sanningshalt som bör fordras (kafferepssnack) eftersom min vänlighet mot dem varit som andra människors alltsedan de började med kyrkan eller i kyrkan. Och jag har jobbat här från 1965 som barn- och ungdomsledare och som söndagsskollärare och som präst sedan 1973. Det blir om jag räknar rätt 48 år i kyrkans tjänst.

Det finns ytterligare en sak, som jag vill ta upp och det är den bristande utredningen vid ledigförklarandet av tjänsten.

Antje Jackelén/behörighetsprövaren borde ha tagit reda på vem jag var och är och inte överlåtit detta på en personalkonsulent (och göra det på den grunden av min långa tjänstgöring här). Vid intervjun var ingen präst från domkapitlet närvarande (det ska det vara – endast ett vänligt ansikte mötte jag och det var ledamoten fru Göransson). Utfallet blev som ni vet; standardfrasen: det är olämpligt att en komminister blir kh i sin egen församling. Det hade varit klädsamt om Antje Jackelén hade backat upp sina kh:ar.

Det hade varit hedrande om man tagit reda på varför jag stannat så länge i min tjänst och det kunde man fått reda på om man ringt till mina f.d. chefer och kanske då också fått reda på att man lovat mig tjänsten implicit. (Antje Jackelén sa senare att så får man inte göra – det vet jag väl att man inte får, men det är så det går till även i den allmänna världen – så gick det till i Per Kristianssons fall. Och varför skulle man inte få göra det – ett avtal är ett avtal – så gör man på många ställen.

Man kunde frågat om mig hos Ove Theander, Anders Rydberg och Gustav Centervall – Centervall hade en positiv mening om mig tills Heidi Lindgren, Karin Gustavsson och Eva Lindgren m fl. slog klorna i honom.

Marie Jonsson anklagade mig för stöld till polisen och för att ha utfört en borgerlig begravning – ni kan nog också se vad som ligger bakom.

Nåväl biskopen kunde ha frågat:

Trivs Ekelund i SK/Fbo? Är han omtyckt – gör han ett bra jobb?

Jag yrkar på att den skriftliga varningen ska hävas (den saknar grund inte enbart för att den är fabricerad (ni skriver själva att ingen sanningsplikt föreligger) utan också för att de inte kan hålla den avsiktsförklaring, som politikerna sinsemellan skrev under på; inblandade där var Centervall och Ploman).

Vidare hävdar jag att den treåriga militärtjänstgöringen (prövotiden) är helt felaktig och framsprungen som hämnd från en biskop som efter påtryckning använder ett privat mail från till Odenberg. Prövotiden bör återkallas eftersom den vilar på felaktiga grunder och att jag har blivit kränkt enligt Europakonventionen för de mänskliga rättigheterna.

Förfarandet stämmer heller inte överens med vad domared fordrar av objektivitet även om man har en överenskommelse med kyrkan att följa deras regler. Ad hoc regler kallas det ju när man dömer skönsmässigt.

Slutligen: alla berörda som ni kallat utan att låta mig eller mitt ombud lyssna till dem talar givetvis i egen sak, sedan låter man dem pliktskyldigast säga något positivt för att det ska objektiva ut.

Mvh Thomas Ekelund

DK 2 (överklaganden av domkapitelsbeslut enligt 58 kap KO)

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Domkapitlets beslut kan överklagas till Svenska kyrkans överklagandenämnd.

Rätt att överklaga har den som beslutet angår om det gått honom/henne emot.

Den som vill överklaga skall göra detta genom att i ett brev

- ange vilket beslut som överklagas, t ex genom att ange diarienumret
- vilken ändring som begärs i det beslut som överklagas.

Brevet skall vara egenhändigt undertecknat. Namnteckningen bör vara försedd med namnförtydligande. Adress och eventuellt telefonnummer bör också uppges.

Skicka med handlingar eller annat som Ni anser stöder Er ståndpunkt.

Brevet skall lämnas/skickas till domkapitlet.

Domkapitlets adress är: Lunds domkapitel
Box 32
221 00 Lund
Tel nr: 046-15 55 00

Domkapitlet måste ha fått Ert brev **inom tre veckor från den dag då Ni fick beslutet i Er hand**, annars kan Ert överklagande inte tas upp

Behöver Ni veta mer om hur Ni skall gå tillväga, så ring eller skriv till domkapitlet.